

Latvijas radošo savienību apvienotais plēnums

«Vīnes konference, Cilvēka un tautu tiesības Latvijā» — tāds bija republikas radošo savienību valžu apvienotā plēnuma temats. Šajā «apalā galdā» konferencē, kas 30. un 31. martā notika Rīgā, piedalījās pazīstami tiesību speciālisti no vairākām savienotajām republikām, Maskavas un ārvalstīm. Plēnums it kā turpināja diskusiju par Vīnes dokumentiem, ko Latvijas Komunistiskās partijas Centrālā Komiteja nedēļas sākumā rīkoja ar inteligences un plašas sabiedrības pārstāvjiem.

Plēnuma darbā piedalījās biedri J. Vagris, V. Bresis, A. Brils, A. Gorbunovs, I. Kežbers, J. Oherins, V. Sobolevs un I. Priēdītis. To atklāja Latvijas radošo savienību Kultūras padomes priekšsēdētājs J. Peters.

Plēnumā runāja Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētājs A. Gorbunovs. Viņš pakāvējās pie svarīgākajām republikas politiskās, sociālās, kultūras un ekonomiskās dzīves pārveves problēmām. Raksturodams pašreizējo situāciju, runātājs uzsvēra, ka neviena tauta neklūs laimīga, ja savas tiesības balstīs uz citu tautu beztiesību, neviena tauta nebūs brīva, ja savu brīvību lēgus, ierobežojot citu tautu brīvību.

Latvijas radošo savienību valžu apvienotais plēnums pieņēma deklarāciju, kurā novērtēta politiskā un ekonomiskā situācija republikā un norādīti radošās inteligences ierosinātie ceļi to problēmu risināšanā, kas republikā radušās pašreizējā revolucionārās atjaunošanas posmā.

LATINFORM

Deputāta kandidāti

PSRS tautas deputāta vēlēšanās 709. Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā notiks atkārtoti. Pagājušajā nedēļā Latvijas KP rajona komitejas plēnuma dalībnieki par deputāta kandidātiem mūsu valsts parlamentam izvirzīja: V. E. BRESI — Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāju, I. KEZBERU — Latvijas KP Centrālās Komitejas sekretāru, un D. GĒGERU — Latvijas PSR Valsts arokomitejas priekšsēdētāja vietnieku.

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc agrorūpniecības apvienības «Preiļi» dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govs marša III dekadē	— salīdz. ar to pašu laiku 1988. g. (kg)	+ salīdz. ar iepriekšējo dekadē (tūkst)
«Sarkanais Oktobris»	13,5	-3,4	+0,5
«Sarkanā ausma»	12,1	+0,4	+0,6
«Jersika»	11,1	-0,2	+0,2
Dzerzinska	10,9	-0,1	+0,4
Leņina	10,5	-2,3	—
Kirova	10,2	+0,4	+0,4
«Zelta vārpa»	10,1	-0,3	+0,5
M. Gorkija	10,0	-0,1	-0,1
Rušonas p. s.	9,7	-0,5	+0,6
«Nākotne»	9,4	-0,3	+0,3
Raiņa	9,1	-0,6	+0,5
«Rožupe»	9,0	+0,4	+0,6
«Dzintars»	8,6	+0,9	+0,5
Aglonas p. s.	8,2	-0,3	+0,2
«Vārkava»	8,1	+0,4	+0,1
«Ezerciems»	8,0	—	+0,8
«Silukalns»	7,8	-0,4	+0,5
K. Marksa	7,5	-2,1	+0,3
«Dubna»	7,3	+0,7	+0,6
Suvorova	7,1	-1,7	+0,5
Rudzātu p. s.	6,7	-1,4	-0,1
RAJONĀ	9,6	-0,6	+0,4

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIE!

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 40 (5889)

Otrdien, 1989. gada 4. aprīlī

Maksa 3 kap.

Seja — 89

Seja — 89

Tehnika un cilvēki — tīrumā

Kad šogad sākas pavasaris, pat vecie zemnieki pie istas skaidrības netiek. Vieni saka — līdz ar Jaungadu, citi — ar pirmo putnu atlidošanu. Starp citu, visi gājputni jau ir atgriezušies mājās. Un tas jau ir nopietns pieteikums pavasara darbu sākumam. Ja nekā nemainīsies (nesnigs un īpaši daudz nelijs), tad drīz tīrumos varēs izbraukt sējmašīnas. Arī Leņina kolhozā, kur pavasara sēju nekad nav izkavējuši.

Sopavasara neparastī agri tīrumā izbrauca mehanizators Kornēlijs Zaharovs, kurš mēģināja kultivēt tīrumus. Jāsaka, kā ir: masveidā šis darbs vēl nav darāms, bet izlases veidā, kur vieglākas augsnes un tīrums vai-

rāk nožuvis, strādāt var. Tiesa, jau nākamajā dienā no rīta lija un kultivācijas darbi Leņina kolhozā tika pārtraukti, iekams apzūš augsne.

Arī cita tehnika un mehanizatori strādā uz lauka. Otrajā iecirknī ved organisko mēslojumu, bet pirmajā un trešajā iecirknī kolhozniekiem talkā devušies apvienības «Ražība» mehanizatori, kuri augsne iestrādā šķidro komplekso mēslojumu. «Ražības» mehanizatori pilnmēslojumu iestrādājuši jau 170 hektāros. Iespējams, ka vēlāk papildus tehnika būs vajadzīga arī kūtsmēslu nogādāšanai uz tīrumiem un to izkliedēšanai.

Pirmajā un otrajā iecirknī ir virsmēslotas visas ziemāju pla-

tības. Tagad kārta ganībām un zālājiem. Kolhoza augsības speciālisti atzīst, ka rudzu tīrumi ir izziemojuši samērā labi un, agrīnās pavasara saulītes sasildīti, sāk pieņemties spēkā. Todien rudziem minerālmēslus sēja Agafons Iljins un Spiridons Ivanovs. Vīri tikai uz fotografēšanas brīdi atvilka elpu, jo paraduši strādāt bez starpbrīžiem. Pavasara rūpe ir arī augsņu kaļķošana. Arī šajā darbā aizņemti vairāki saimniecības mehanizatori.

Ik brīdi tiek pārlūkota sēkla. Izsēs tikai 1. un 2. klases graudus. Soziem un pavasari graudaugu sēklu sagatavošana bija darbietilpīgs process. Vairāk nekā cīkāt graudus nācās tīrīt, vēdināt, lai uzlabotu to dīgtspēju.

Saimniecībā nav pagrabu sēklas kartupeļu glabāšanai. Tie vi-

si iezīmoti uz lauka stirpās. Visumā kartupeļi ir saglabājušies normāli. Otrajā iecirknī uzsāka bumbuļu pārlasišanu. Sagādāts nepieciešamais materiāls šķirņu ataudzēšanai.

Agrīnās pavasaris nav pārsteidzis ne Leņina kolhoza speciālistus, ne zemkopjus. Iznemot dažas sīkas problēmas, kuras atrisināsies darba gaitā, lauksaimnieki ir gatavi iziet tīrumā, lai apsētu pirmos hektārus.

A. VELDRE

● ATELOS: iecirkņa priekšnieks Anatolijs Movriņnieks kopā ar mehanizatoru Kornēliju Zaharovu pārlūko sakultivēto tīrumu (attēls pa labi); mehanizatori Agafons Iljins un Spiridons Ivanovs (attēls pa labi).

J. SILICKA foto

MĒS nedrīkstam būt vienaldzīgi, kādi darbā lauksaimniecībā, celtniecībā, rūpniecībā un citās tautas saimniecības nozarēs ieradīsies jaunieši — vakarējie vidusskolas audzēkņi, cik pamatīgas viņu zināšanas, prasme un iemaņas, cik vispusīgi šie jaunie cilvēki attīstīti kā personības, cik labi sagatavoti psiholoģiski, kāda ir viņu attieksme pret darbu. Lielā mērā tas viss atkarīgs no pedagogiem. Bet, lai šos jautājumus risinātu, jāaug un jāveidojas pašam skolotājam. To palīdz veicināt skolotāju atestācija.

ŠOGAD Aglonas vidusskolā atestācijai pakļauti 19 skolotāji. Skolas direktore ar pavēli apstiprinājusi atestācijas komisijas personālo sastāvu. Tās locekļi ir metodisko komisiju vadītāji un sabiedrisko organizāciju pārstāvji. Minētā komisija vada atestācijas darbu skolā. Nelielā pedagoģu skaita atestācija skolā palīdzēs rūpīgi veikt šo darbu un krāt pieredzi. Skolas direktore S. Madelāne un mācību pārzine H. Streike jau labi sen sīki iepazīstināja kolektīvu ar nolikumu par skolotāju atestāciju.

Sācies darbs galvenajā posmā. Skolas vadība kopā ar partijas un arodbiedrības organizācijām gatavo katra pedagoga raksturojumu. Tas būs vispusīgs, objektīvs ar konkrētiem secinājumiem un priekšlikumiem. Raksturojums atspoguļos pedagoga darba būtiskās iezīmes: skolēnu mācīšanas un audzināšanas procesa kvalitāti, piedalīšanos metodiskā darba pilnveidē, idejiski politis-

Skolu dzīve

Skolotāju atestācija

kās un profesionālās kvalifikācijas celšanu. Noder arī ieraksti stundu apmeklējumu žurnālos, skolotāju veikums ārpusklasses darbā un sabiedriskajā dzīvē.

Ne jau velti 23. martā pedagogiskās padomes sēdē dienas kārtībā bija: «Skolēnu internacionālā audzināšana mācību stundās un ārpusklasses nodarbībās». Te daudz ko runāt bija metodisko komisiju vadītājiem M. Pušnakovai, T. Gorjušīnai, I. Feofilovai un citiem. Plašu skolēnu internacionālās audzināšanas jautājumu analīzi sniedza mācību pārzine H. Streike. Tāpat daudz runāja arī priekšmetu skolotāji. Materiāli noderēs skolotāju rak-

sturojumiem. Bēdīgāki un izteici neapmierinātību tie, kuri bija mazāk strādājuši.

Pavasara brīvdienās skolotājiem bija iespējas pastrādāt kabinetos, padomāt par to labie-kārtošanu, izdales materiāliem. Līdz ar to katra raksturojumā atkal būs papildinājumi. Skolas vadība vēra patur skolotāju atestācijas galveno mērķi: kā celt pedagoga idejiski teorētisko līmeni, profesionālo kvalifikāciju

un meistarību, kā veicināt labākas pieredzes apmaiņu. Tas mūdiņa skolas vadību biežāk būt stundās un ārpusklasses nodarbībās, pētīt skolotāju darba sistēmu un rezultātus, krāt materiālus viņu pedagogiskā darba vispusīgam un motivētam raksturojumam.

Skolas vadība aicina skolotājus pievērsties pašizglībai, bet tos, kam vēl nav augstākās izglītības, iegūt to neklātienēs ceļā. Tikai tad varēs sasniegt atestācijas galveno uzdevumu — panākt visa skolas mācību un audzināšanas darba uzlabošanu.

L. KONEČNIJA,
Aglonas vidusskolas skolotāja

PADOMJU

DZIMTENĒ

KIJEVA. Menedžeru skola, ko organizējusi Kijevas apgabala lauku sociālās attīstības un ārējo sakaru asociācija kopā ar kooperatīvu «Agrokompleks», palīdz orientēties finansiālās un ekonomiskās situācijās, kas saistītas ar agrorūpnieciskā kompleksa pārkārtošanu. Jau noīcis pirmais skolas izlaidums. Kolhoza priekšsēdētāji, padomju saimniecību direktori un ekonomisti veselu mēnesi studēja vadības tiesiskos pamatus, banku operācijas un skaitļošanas tehniku.

ALITA (Lietuvas PSR). Sejiņas ledusskapju rūpnīcas ražotā saldētāja «Snaige-122» ierīcnieki arī ziemā varēs mieloties ar svaigām avenēm un zemenēm. Tā piecās kamerās minus 18 grādu temperatūrā var ātri sasaldēt un ilgi uzglabāt gaļu, pusfabrikātus, ogas un augļus. Jaunais saldētājs ir visietilpīgākais un visekonomiskākais no visiem, ko ražo mūsu zemē. Tas spēj saglabāt aukstumu pat tad, kad elektrības nav veselu diennakti. Produkti neatlaižas.

TASS

Cilvēks un viņa darbs

Nomodā par gara gaismu

tēkā. Viņas acu priekšā aug un formējas jau trešā lasītāju paudze. Bibliotekāre labi pārzina gan vecākā gadagājuma ļaudis, gan arī mazo lasītāju interese, prot ieteikt vajadzīgo izdevumu. Un tā ir ar katru no viņas turpat vai diviem simtiem lasītāju. Vienu interesē vēsture, citu — fantastika, vēl kādu — dzeja. Katram viņa prot atrast pieeju un sniegt padomu, palīdzēt atrast nepieciešamo grāmatu 7,5 tūkstošu lielajā daudzumā.

Bez Monikas Kusinas palīdzības šeit neiztik, jo tikai viņa pati prātis atrast īsto grāmatu šajā šaurajā saspieštajā telpiņā, kuru visi godā par bibliotēku. Bērnu grāmatas un žurnāli krājas kaudžu kaudzēm, — nav kur izvietot. Ceram, ka radīsies iespēja ar starpsienu no kolhoza gaitēna nodalīt telpiņu, kurā varētu izvietot bērnu literatūru un periodiku. Tieši pēdējā pašlaik ir visvairāk lasīta un pieprasītā. Par parakstīšanos uz laikrakstiem un žurnāliem nevar sūdzēties. Praktiski varēja un var parakstīties uz visiem lasītāju pieprasītajiem izdevumiem. Galvenais — telpas. Ja atrisināsies telpu jautājums, tad...

Bet cik gadu pagājis šajā šaurībā, arvien pieaugot bibliotēkas fondam? Par lasītavu nav pat ko sapņot. Uz šodienu tā ir tikai divās lauku bibliotēkās — Rožupē un Riebiņos. Kaut tik atrastos vieta vienam galdiņam, pie kura apmeklētājs varētu mierīgi pārlūkot jaunāko presi. Pieticīga ir šī bibliotekāres vēlēšanās. Bet varbūt tieši tādēļ jo aktuālāka. Ciema laudis šodien grib vairāk un savlaicīgi zināt par notikumiem rajonā, republikā, Savienībā un pasaulē. Un saņemt šo informāciju savlaicīgi.

Darba veterāne (kopš 1985. gada marta) Monika Kusina, apzinīgi gādādama par ciema iedzīvotāju gara kultūru, ir pelnījusi lielāku atbalstu un ieinteresētību. Un ne tikai viņa viena pati. Arī kaimiņos — Upmalā — bibliotēkas rocība nav plašāka.

Sodien, kad tik krasi audzis iedzīvotāju apzinības līmenis, nenovērtējama ir bibliotēkas loma mūsu dzīvē. Un mēs varam tikai priecāties, ka starp gara gaismas nesējiem rajonā ir tādi apzinīgi un ilggadīgi darbinieki kā Monika Kusina.

V. ROMANOVSKIS

ATTEĻA: Rožkalnu bibliotēkas vadītāja Monika Kusina.

J. SILICKA foto

GRĀMATAS mūsu pusē vienmēr ir bijušas goda vietā. Tās pavada cilvēku visā viņa mūžā. Līdzās lūgšanu grāmatai kalendāri, viena otra rokasgrāmata un dailliteratūras izdevumi. Ja ģimenē mazi bērni, tad arī pa kādai bilžu grāmatai. Trūcīgajos pēckara gados nekāda lielā rocība jau nebija. Grāmatas varēja salikt vienā vai divās etažerēs. Virs tām — vienmēr zaļojošā mājas svētība un mirteskoks. Vajadzēja palet gadsimta ceturksnim, līdz sākās grāmatu

bums, un dzīvokļos veselu sienu sāka aizņemt grāmatu sekcijas. Pienāca laiks, kad arī grāmatas jo daudzās dzīvokļos kļuva par savdabīgu mēbeli kopējā interjerā. Laiks, kad grāmatas sāka izvēlēties pēc to saderības ar tapetēm un mēbeļu tumšo vai gaišo virsmu.

Šīs krasās pārmaiņas ir notikušas viena cilvēka mūža ilgumā. Par tām labi zina pastāstīt Monika Kusina. Cilvēks, kas darbā ar grāmatu aizvadījis gandrīz vai 35 gadus. Un visi tie pagājuši Rožkalnu ciema biblio-

Palīdzēsim cits citam!

Nupat noslēdzies šā gada pirmais ceturksnis. Jāsaka atklāti, ka tas bija īpaši sašpringts itin visās sabiedriskās kārtības sargāšanas jomās. Taču sevišķi nelabvēlīga situācija satiksmes drošības ziņā šajā laikā izveidojās pilsētu ielās un uz republikas ceļiem. Kā lai mēs nesaucam trauksmes pilno «SOŠ!», ja ik dienas satiksmes negadījumos dzīvību zaudē divi vai pat vairāk cilvēki, bet gandrīz 20 cilvēki (katru dienu!) gūst smagas satiksmes traumas.

Martā republikas Iekšlietu ministrija organizēja žurnālistiem preses konferenci par satiksmes drošības problēmām. Taču esmu spiests atgriezties pie šī temata vēlreiz, jo masu informācijas līdzekļi manuprāt nepietie-

kami aktivizē sabiedrisko domu. Kā piemēru atgādināšu, ka pēc minētās preses konferences tikai Latvijas radio un laikraksts «Sovetskaja molodjož» (no republikāniskajiem izdevumiem) atsaucās ar trauksmes signālu sabiedrībai. Šajā sakarā es gribētu aicināt visu preses izdevumu redaktorus atrast vietu savos izdevumos gan regulārām materiālu kopām, gan atsevišķām publikācijām par nelaimes gadījumiem uz ceļiem. Līdzšinējā prakse liecina, ka šīs publikācijas tomēr noteikti palīdz veidot sabiedrisko domu. Tieši šobrīd mums tāda palīdzība ir vajadzīga.

Minēšu tikai dažus piemērus. 25. februārī Valmieras rajonā avāriju izraisīja ierēbis automašīnas «Moskvič»

vadītājs — rezultātā gāja bojā trīs cilvēki un viens guva smagas traumas. 20. martā Dobeles rajonā satiksmes negadījumā divi cilvēki zaudēja dzīvību un viens nokļuva slimnīcā.

Gribu aicināt visus automašīnīcību vadītājus, visus automotoamatieru biedrības biedrus, ikvienu satiksmes dalībnieku — šoferus un motociklistus, gājējus un velosipēdistus, bet it īpaši bērnus un viņu vecākus — esiet disciplinēti uz ielām un ceļiem! Atcerieties, ka arī tieši no jums ir atkarīga satiksmes drošība mūsu republikā!

B. STEINBRIKS,

Latvijas PSR iekšlietu ministrs

(LATINFORM)

Žēlsirdības vārdā

VISĀ MŪSU zemē, arī Latvijā, sasāpējusi ir vientuļo, veco cilvēku problēma. Sodien pasaulē pazīst māti Terēzi, žēlsirdības kustība dzimst (patiesībā — atjaunojas) arī mūsu republikā. Vientuļajiem cilvēkiem palīdz Latvijas Tautas frontes pārstāvji, palīdz baznīca un ticīgie, palīdz sociālās nodrošināšanas nodaļas.

Pašreiz mūsu republikā veidojas Latvijas Žēlsirdības fonds (LZF), kura darbības galvenais mērķis ir piesaistīt sabiedrības uzmanību to cilvēku problēmām, kam nepieciešama ikdienas aprūpe un aizbildniecība. Sniegt garīgo un iespējamo materiālo atbalstu katram cilvēkam, kam šāda palīdzība nepieciešama, — vientuļiem, veciem, darba nespējīgiem pilsoņiem, invalīdiem u. c.

Lai aktivizētu žēlsirdības kustību mūsu rajonā, šī gada 19. martā notika Preiļu rajona LZF atbalsta nodaļas dibināšanas sanāksme. Uzstājās ārsti I. Reiktere, A. Ruskulis, M. Veita, rajona izpildkomitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja I. Mihailova, Līvānu pensionāru padomes locekle A. Solovjova, skolotājas V. Skutele un V. Greiža—Jaseviča, Sarkanā Krusta biedrības pārstāve A. Vasiljeva, LTF aktiviste L. Agloniete, rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks M. Mihailovs.

Labi tiek organizēta palīdzība pensionāriem Līvānos. A. Solovjova, pensionāru padomes bijusī priekšsēdētāja, pastāstīja par konkrēto darbu, kas tiek veikts jau daudzus gadus, rūpējoties par invalīdiem, vecajiem, vientuļajiem, darba nespējīgiem cilvēkiem.

Rūpēs par vecajiem, slimajiem laudim Preiļu un Līvānu pilsētās uzņemušās Sarkanā Krusta patronāžas māsas.

Par Žēlsirdības kluba darbu Riebiņu vidusskolā stāstīja skolotāja V. Skutele.

Liels satraukums skanēja to runātāju balsīs, kuri stāstīja par Salenieku pansionāta un jaunā pansionāta celtniecības problēmām. Spriežot pēc publikācijām presē, klausoties runātajos, ir skaidrs, ka šos jautājumus daudzi neuztver viennozīmīgi. Vai var būt žēlsirdība pret cilvēkiem uz citu cilvēku rēķina?

Kā atrisināt jaunā pansionāta celtniecību, lai neciestu Aglonas bazilikas, republikas nozīmes arhitektūras pieminekļa, apkārtnē, tās kultūrvēsturiskā vide? Šie un vēl daudzi citi jautājumi paliek atklāti.

Ar rūgtumu jāatzīst, ka maziem rīcieniem vecajiem cilvēkiem, pensionāriem ir gaužām plāns. Minimālā pensija kolhozniekiem ir 40 rubļi, valsts darbā strādājušajiem — 50 rubļi, bet 150 cilvēki mūsu rajonā saņem tikai 30 rubļu pabalstu mēnesī. Mēs labi zinām, ko šodien var nopirkt par 30 — 50 rubļiem. Ņemot vērā dzīves dārdzību, varam spriest, vai ar šo naudu ir iespējams dzīvot vai tikai eksistēt?

Lai varētu palīdzēt šiem cilvēkiem, aicinām visus labestīgos cilvēkus, iestādes, uzņēmumus un to vadītājus iemaksāt ziedojumus, adresējot Rigas sociālās bankas Leņina rajona nodaļai. Konts Nr. 100700911, ar norādi «Žēlsirdībai». Jāatzīmē, ka 500 rubļu lielu naudas summu jau ziedojusi Preiļu katoļu draudze.

Sanāksmes noslēgumā ievēlēja delegātus LZF dibināšanas konferencei, kas notiks šī gada 15. aprīlī Rīgā. Mūsu rajonu šajā konferencē pārstāvēs I. Reiktere, M. Veita, A. Solovjova, I. Mihailova, V. Greiža—Jaseviča, A. Budže.

LZF rajona nodaļas valdē tika ievēlēti I. Reiktere, A. Ruskulis, L. Agloniete.

Rajona iedzīvotājus, kuriem ir ierosinājumi LZF darbībai, kuri paši vēlētos tajā iesaistīties, kā arī cilvēkus, kuriem nepieciešama konkrēta Žēlsirdības fonda palīdzība, lūdzam zvanīt pa tālruni 21335.

Nepaiesim vienaldzīgi garām vecam, vientuļam cilvēkam. Mācīsim labestību jauniešiem, lai viņi ar savu žēlsirdības artavu padara vieglākas un gaišākas vecumdienas vecam cilvēkam, tādējādi savā dvēselē sējot to gaišo labestību, kas spēj dot dziļi cilvēcīgas, neatņemamas un naudā nesamaksājamas vērtības.

I. LAKSEVIČA,

Preiļu 1. vidusskolas skolotāja (Honorāru lūdzu pārskaitīt Žēlsirdības fondam.)

Aktuāls komentārs

Par elektrotīklu aizsardzību

Pēdējā laikā elektrotīklu aizsardzības noteikumu rupju pārkāpumu dēļ ir pieauguši elektrības tīklu bojāšanas gadījumi, veicot ražošanas darbus blakus elektropārvades līnijai. Bieži pēc pārrunām ar bojājumu vaininiekiem tiek noskaidrots, ka viņi nezina elektropārvades līniju aizsardzības noteikumus.

Vairākums pārkāpēju pat nespēj iedomāties, kas draudēja viņu dzīvībai.

Lai tīktu nodrošināta elektrotīklu aizsardzība, normāli ekspluatācijas apstākļi, kā arī tīktu novērsti nelaimes gadījumi, ir jāatgādina, ka saskaņā ar noteikumiem visiem pilsoņiem un organizācijām, kas veic darbus elektropārvades līniju aizsargājamā zonā, ir jāsaņem savas darbības ar elektrotīklu rajonu. Bez tā darbinieku rakstiskas pierādīšanas ir aizliegti daudzi darba veidi, koku stādīšana, izciršana, meliorācijas, celtniecības, celļu remonta, iekraušanas, izkraušanas darbi, aploku ierīkošana, stieplu aizžogojumu ierīkošana, transporta pārbraukšana, ja mašīnas augstums kopā ar kravu pārsniedz 4,5 metrus, zemes darbi 0,3 metru dziļumā, augsnes plānošana ar mehānismu palīdzību. Iznēmums ir tikai lauksaimniecības lauku darbi, kur nepieciešama tikai zemes izmantotāja izziņa par darbu sākšanu.

Elektropārvades gaisa līniju aizsargājamā zona ir augsnes un gaisa platība, kas ir norobežota ar vertikālām plaknēm pa malējo vadu abām pusēm. Plaknes gaisa līnijām ar spriegumu: 220/380 V — 2 m, 20 tūkstoši V — 10 m, 110 tūkstoši V — 20 m, 330 tūkstoši — 30 m.

Elektropārvades līniju pazemes kabeļu aizsargājamā zona ir augsnes platība, kas pa abām pusēm norobežota ar vertikālām plaknēm 1 metra attālumā no malējiem kabeļiem.

Līdz ar Līvānu pilsētas pārslogošanu ar pazemes kabeļu līnijām, ar 1989. gada 21. februāra Līvānu pilsētas izpildkomitejas lēmumu aizliegts veikt zemes darbus visā pilsētas teritorijā bez Līvānu elektrotīklu rajona atļaujas.

Kolhozu priekšsēdētājiem, uzņēmumu un organizāciju vadītājiem, kuru rīcībā ir kravas celšanas un zemes rakšanas mašīnas, piedāvājam tehniskās apmācības plānā ietvert iepriekšminēto noteikumu apgušanu un stingru to ievērošanu.

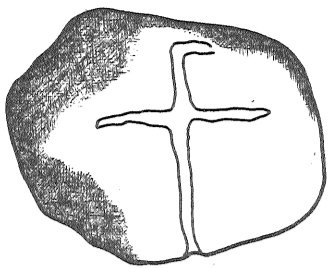
Ir jābrīdina, ka par izdarītajiem bojājumiem un to sekām būs atbildīgas ne tikai amatpersonas, kā tas bija agrāk, bet arī tiešie vaininieki.

I. LUKASONOKS,

Līvānu elektrotīklu rajona priekšnieks

Daba un mēs

Vai aizmirstības dzīlēs?

0 0,5m

JAU IEPRIEKŠ («Leņina Karogs», 1989. g. 3. un 5. janvārī) tika aprakstīti Aglonas apkārtnes senie pagāniskā kulta akmeņi, tomēr arhīva ziņās atrodas arī norādes par akmeņiem, ar kuriem saistījušies dažādi nostāsti, bet kuri nav uzlikojami par senču priekšzīmju objektiem. Lielākā daļa ziņu par šiem akmeņiem iegūtas jau pirms II Pasaules kara (tagad šis materiāls glabājas Latvijas PSR Vēstures muzejā), un ne toreiz, ne arī tagad ziņas uz vietās nav pārbaudītas. Līdz ar to šie kultūrvēsturiskie akmeņi ir izslēgti no plašākas kultūrvēstures. Tāpēc tagad, sniedzot jau pirms 50 un 60 gadiem pierakstītas ziņas, ir liels lūgums atsaukties zinātniekiem, kas var pateikt, vai šie akmeņi vēl ir saglabājušies jeb arī jau gājuši zudumā. Vairāki vēl ir kādi citi raksti minēti nostāsti?

Pašas pirmās ziņas par Aglonas apkārtnes kultūrvēsturiskajiem akmeņiem sniedza jau iepriekšējā rakstā ar labu vārdu pieminētais Rušonas pasta — telegrāfa kantora priekšnieks Mārtiņš Grigorovičs, kas 1927. gadā žurnālā «Latvijas Saule» rakstīja:

«Daugavpils apriņķī, Kapīnu pagastā uz Kristopenu ciema Petera Smana zemes, Rušonas eze-

ra dienvidusvakaru pusē, pie tā saucamās Solas kalna bērzu birzes uz plavas, 6 km attālumā no Rušonas dzelzceļa stacijas, atrodas akmeņi (Red. attēlā) ar iekaltu krustu. Krusts izkalts pār visu akmeni uz visām četrām pusēm līdz pat zemei. Akmeņa garums 1,32 m, platums 0,83 m, augstums 0,43 m un apkārtmērs 3,15 m. Akmeņi vakaru pusē 1/5 km attālumā atrodas «Karu kalns»; par kalna nosaukuma izcelsanos veci laudis nezin neko stāstīt, jo tā viņu saucot no seniem laikiem. Vakaru — ziemeļu pusē 3/4 km attālumā no akmeņa atrodas vecas ordena kapenes un uz ziemeļu pusi, 1 km attālumā, atrodas Kristopenu ciema senču kapenes. Par akmeņiem veci laudis stāsta, ka tas esot bijis robežu akmeņi, kurš atdalījis kādu valdnieku zemes.»

1931. gadā šo akmeni uzņēma un fotografēja Arvids Gūss.

Par citu akmeni nostāstu skotājam arheologam Raulam Snorem 1930. gadā stāstīja S. Plone. Akmeņi atrodas 1 km uz dienvidiem no Ciriša ezera, puskilometru no jaunās ģimnāzijas pie Prūsenas mājām. Pie akmeņa esot aprakta nauda, un, ja naktī kāds gar akmeni braucot, tad rādies spoki. Kāds tiešām esot izracis naudu, bet

tam parādījies prāvests un teicis: «Tu nedrīksti aiztikt manu naudu!», un racējs aizbēdzis, bet nauda pazudusi. Kādam citam sapņi rādīties, lai ātrāk glābjot naudu pie akmeņa, jo citādi vēl ni to paņēmsot. Naudu te esot apracis agrākais Kameņecas muižas īpašnieks.

1935. gadā arheologs Eduards Sturms pierakstīja Ignata Pinupa (? — uzvārds rokrakstā grūti pareizi salasāms) ziņas, ka Kapīnu pagasta Pokšānu mājā īpašnieks Geida, laužot akmeņus, atradis kādu akmeni ar visām četrās pusēs iekaltām nesaprotāmām zīmēm. Akmeņi esot toreiz novietoti pie Geidas istabas.

Stāstīts arī par kādu akmeņu stabu Bērzgala kapsētā, kas norādīt vecās kapelas, kas pastāvējusi pirms tagadējās baznīcas, vietu.

Visas iespējamās ziņas par šiem un vairākiem citiem kultūrvēsturiskajiem akmeņiem lūdzam sūtīt: Rīga, 226050, Vēstures ielā 5, Pieminekļu zinātniskās dokumentācijas un informācijas centrs, jo tikai tā varam cerēt saglabāt savas tautas kultūrvēsturisko atmiņu.

J. URTĀNS, arheologs
I. LAPINSKAS zīmējums

„Sirdsdaugava“ un „Pa pasaku taku“

Aizvadītā gada vasarā mūsu republikas tūristu vidū lielu atsaucību guva Andreja Pumpura varoņeposā «Lāčplēsis» simtgadei veltītā pārgājēju sērija, kas sastāvēja no septiņiem pārgājieniem. Šādi tematiski pārgājieni paredzēti arī šajā vasarā.

Tuvāk par nākošās vasaras iecerēm sabiedriskā tūristu kluba «Vēja roze» kārtējā sarīkojumā tarta vidū pastāstīja republikāniskā tūristu kluba valdes priekšsēdētāja vietnieks Ivars Viks.

Tā kā mūsu tautas liktenis visā tās eksistences laikā ir cieši saistīts ar Daugavu, tad arī Latvijas Kultūras fonds ir izstrādājis Daugavas programmu ar plašu tās darbības saturu. Mūsu likteņupes Daugavas vēsturisko notikumu apzināšanā, Daugavas krastu iepazīšanā un sakopšanā iesaistīties arī republikāniskais tūristu klubs. Tas kopā ar Krāslavas, Daugavpils, Preiļu, Jēkabpils, Stučkas, Ogres un Rīgas rajonu tūristu klubiem un rajonu sabiedriskām organizācijām šai gadā organizē septiņus vairākdienu pārgājienus ar kopēju nosaukumu «Sirdsdaugava». Pārgājēju laikā tūristi

iepazīsies ar Daugavas apkārtni no Piedrujas līdz Doles salai. Šie pārgājieni notiks:

- 13. — 14. maijā Krāslavas rajonā,
- 10. — 11. jūnijā Daugavpils rajonā,
- 8. — 9. jūlijā Preiļu rajonā,
- 12. — 13. augustā Jēkabpils rajonā,
- 9. — 10. septembrī Stučkas rajonā,
- 1. oktobrī Ogres rajonā,
- 12. novembrī Rīgas rajonā.

Pa šiem pašiem maršrutiem dosies arī ritenbraucēji. No Daugavas iztekas līdz mūsu republikas robežai pa upi ceļos ūdens-tūristi. Paredzēts noorganizēt arī vairākas autobusu ekskursijas, lai labāk iepazītu visu 1020 kilometru garo Daugavu. Vēl šajā vasarā republikānis-

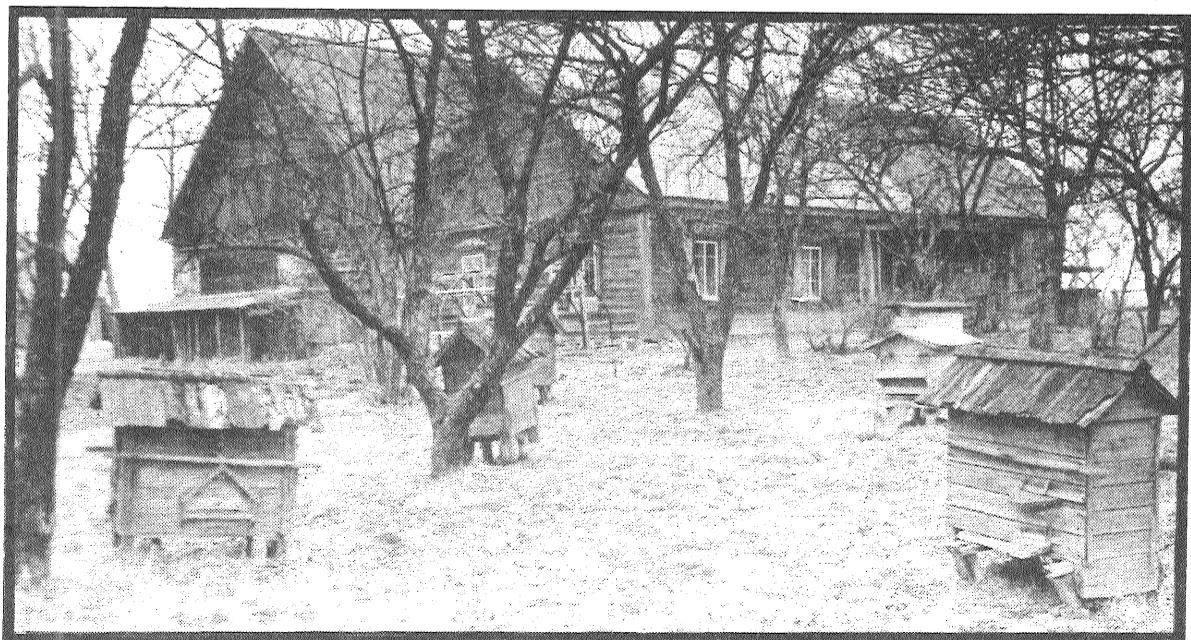
kais tūristu klubs kopā ar Tukuma rajona tūristu klubu organizē arī otru pārgājēju ciklu ar nosaukumu «Pa pasaku taku», veltītu latviešu tautas pasaku krājēja, rakstnieka Anša Lerha — Puškalša 140. dzimšanas gadadienas atcerē. Šo pārgājēju secība būs sekojoša:

- 27. — 28. maijā Džūkstes apkārtnē,
- 1. — 2. jūlijā gar Abavas krastiem,
- 26. — 27. augustā gar Enķures ezeru.

Interesantus vasaras pārgājienus plāno arī Rīgas pilsētas Leņingradas rajona tūristu klubs, kā arī vairāku republikas rajonu tūristu klubi. Sevišķi gribētos atzīmēt Bauskas rajona tūristu klubu, kas 19. augustā iecerējis organizēt vienas dienas pārgājēju. Tas būs veltīts latviešu zinātnieka un ģeogrāfa Ģederta Ramana simtgadei un les pa viņa dzimtas puses takām.

Visos šajos pārgājienos var piedalīties ikviens republikas iedzīvotājs. Pulcēšanās laiks un vieta tiks izziņota republikāniskajā laikrakstā «Sports». Par pārgājēju norisi tiks sniegta informācija presē.

A. BURMISTERS

Kur baltā saules taka, kur ceļš, kas mājup ved?

J. ZANDES foto

Sagaidot Latgales Keramikas dienas

Jau desmito reizi pie mums atnāks Latgales Keramikas dienas. Rajonā tās lenāks no Rēzeknes puses un aizsāksies ar piemiņas brīdi pie Latvijas PSR Nopelniem bagātā mākslas darbinieka Polikarpa Vilcāna kapa Antonišķu kapsētā 7. aprīlī pulksten 18.20. Pirmie pavasara ziedi un piemiņas vārdi keramikas diemēstara 95. gadadienā. Pulksten 20.00 Preiļu rajona kultūras namā sāksies tematisks sarīkojums «Māla gaišums pār Silajāniem». Sumināsim redzamāko mūsdienu keramikas meistaru Polikarpu Cernavski sakarā ar Latvijas PSR Nopelniem bagātā mākslas darbinieka nosaukuma piešķiršanu. Aplūkosim Silajāņu keramikas izstādi.

8. aprīlī pulksten 9.00 Preiļu katoļu baznīcā notiks aizlūgums par Silajāņu keramikiem. Pulksten 9.40 tiks atklāts pilsētas gadskārtu akmeņi Pionieru laukumā. Bet pulksten 10.00 grāmatu namā «Latgale» durvis vērš Livānu keramikā darbu izstādi. Tajā piedalās M. Teilāne, L. Beča un E. Pastare.

Stundu vēlāk — A. Paulāna ielas svētki. Tie pārkāps ielas ietvarus un iesoļos parkā ar saimniecības trauku izstādi, keramikas tirdzniecību (pārdoš arī svilpauņiekus) un izsolī. Seit muzi-

cēs rajona kultūras nama, Rožkalnu, Jersikas, Rožupes, Raudniešu un Zundānu lauku kapelas, dziedās Preiļu siera rūpnīcas, Aglonas, Aizkalnes, Zundānu, Galēnu, Preiļu ciema, Rožupes, Rudzētu un Saunas folkloras ansambļi. Darbosies bufetes un atrakcijas. Ir paredzētas spēles un ne mazums citu pārsteigumu.

Pulksten 15.00 sāksies A. Paulāna lasījumi. Par mākslas jautājumiem referēs J. Hohlova (Maskava) un I. Pole (Rīga).

Vakarā svētki turpināsies Riebiņos. Pulksten 19.00 sāksies sarīkojums «Ak, šie māla mīcītāji». Skatītāji varēs iepazīties ar Jura Krompāna un Viktora Pankova darbiem, kā arī aplūkot Latgales dekoratīvās keramikas izstādi.

Keramikas dienas noslēgsies 9. aprīlī J. Raiņa Jasmuļņas muzejā ar pasākumu «P. Vilcānam — 95».

Par Keramikas dienām gadā LPSR Mākslinieku savienības Latgales organizācija, Rēzekner A. Paulāna Tautas lietišķās mākslas studija un Daugavpils Tautas lietišķās mākslas studija «Latgale», rajona kultūras nodaļa, Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs un agrofirma «Sarkanais Oktobris», Preiļu RKN.

V. ROMANOVSKIS

Kultūras dzīve: informācija

višķi tas izpaudās ansambļa dalībnieka R. Kairāna kompozīcijā. Jaunā sastāvā strādā Livānu kultūras nama VIA. Pušiem vajadzīgs labs konsultants.

Vai atgriezās VIA?

PEC kādas mūzikas mēs dejojām? Pēc labas. Šāds secinājums radās, noklausoties vokāli instrumentālo ansambļu sniegumu tirdzniecības skatē. Un tādas pat domas bija žūrijas komisijai ar «Elpas» māksliniecisko vadītāju Valdi Rundzānu priekšgalā.

Rajona labākā ansambļa godā — Stabulnieku kultūras nama vokāli instrumentālais ansamblis Jura Ruļuka vadībā. Kolektīva veikums ir noturīgs. Arī pagājušajā gadā tas bija labāko skatē. Atzīstams ir solistes Ilonas Ruļukas, Rēzeknes mūzikas skolas vijoles klases studentes, dziedājums. Viņa var izveidoties par labu solisti.

Toties Livānu eksperimentālās biokimiskās rūpnīcas ansambli muzicē rajona labākais instrumentālists V. Radionovs (sitamie instrumenti).

Profesionāli deju mūziku spēlē Livānu restorāna «Dubna» kolektīvs. Uzmanību piesaistīja Livānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta vokāli instrumentālais ansambļa sava rokraksta meklējumi. Se-

Otro kategoriju ieguva Livānu PMK un Aizkalnes kultūras nama vokāli instrumentālie ansambļi. Pedējiem atzīstamā līmeni ir vokāļi puse, toties vairāk uzmanības ir jāvelta pavadijumiem.

Skatē nepiedalījās Riebiņu un Preiļu restorāna vokāli instrumentālie ansambļi, kaut arī pedējo spēlē trīs reizes nedēļā.

Sāk darboties ansambļi Pelēcos, Siļukalnā, Gailišos un Galēnos. Tos komisija noklausīsies līdz 15. maijam. Joprojām neizprotama ir Preiļu kultūras nama vokāli instrumentālais ansambļa darbošanās.

Skates komisija pateicas par iespēju koncertēt kolhoza «Nākotne» jaunajā kultūras namā un izsaka vēlēšanos: lai ātrāk parādās iespēja skates rīkot Aizkalnē, Rudzētos un citur.

Notikusi skate parādīja, ka, neskatoties uz diskotēku vēl pastāvošo bumu, vokāli instrumentālie ansambļi ir ne tikai saglabājušies, bet arī pilnveidojuši savas muzicēšanas spējas. Un jums tikai atliek izvēlēties, pēc kādas mūzikas dejot.

Starposmā

KAUT vokālo ansambļu skate ar tālākām iespējām startēt zonā un republikā paredzēta tikai rudenī, tomēr izvērtēts tika arī šo kolektīvu darbs. Seit jādama par reperituāru.

Agrāk rajonā bija divi labi ansambļi, bet tagad — jau pieci. Visi bija labā līmeni.

Pirmās vietas ieguva Birutas Salajevas vadītais Livānu kultūras nama sieviešu vokālais ansamblis un Santas Ošas kolektīvs no Preiļu kultūras nama.

Ļoti iepriecināja Preiļu 1. vidusskolas meiteņu un rajona kultūras nama vīru vokālie ansambļi. Apškauzamas ir abu kolektīvu vadītāja Ulda Bērziņa darba spējas. Labi dziedāja arī Birutas Salajevas otrs kolektīvs — Livānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta ansamblis.

Pēc ilgāka pārtraukuma uzstājās arī Vanagu ciema meiteņu vokālais ansamblis. Seit jāpiebilst, ka ciemā ir sarosījušies visa kultūras dzīve. Un, lai tā neapsūktu, ir vajadzīga materiālā palīdzība.

„Cālis — 89“

NOTIKA jau tradicionālais mazo vokālistu konkurss. Tas palīdzēja noteikt ne tikai labākos dziedātājus, bet arī bērnu muzikālās audzināšanas stāvokli rajonā.

Konkursā nepiedalījās atsevišķi bērnu dārzī, un līdz ar to nevar spriest par bērnu muzikālo sagatavotību kopumā. Livānu zonā konkurss dalībnieku reperituārs bija interesantāks nekā Preiļos. Vadītājiem ir jāseko, lai bērni dziedātu

vokāli pareizi un jāpievērš lielāka uzmanība apdāvinātāko bērnu spēju izkopšanai.

Televīzijas konkursā rajonu pārstāvēs sešgadīgā livāniete Elina Pabērza (muzikālā vadītāja Pārsla Pabērza). Der atcerēties, ka arī pagājušajā gadā uz Rīgu brauca Livānu pārstāvis.

V. RADIS

PSRS Bruņoto Spēku ikdiena

Dienē mūsu novadnieki

Katru gadu pavasarī un rudenī karadienestā aiziet Preiļu rajona puisi. Katrs no viņiem zināmā mērā morāli ir fiziski tam ir sagatavots. Lielākajai daļai jauniešiem ir specialitātes, ko viņi apguvuši DOSAAF mācību organizācijās. Autovadītāji un bruņutransportieru vadītāji parasti tiek nosūtīti kara daļās pēc savām specialitātēm. Ne mazums zēnu ir nozīmīgi seržantu un staršūnu sagatavošanai. Pirms iesaukuma pārsvārā visi strādā un raksturojumi no darba vietām ir atzinīgi, tāpat kā viņu dienests. Tikai šogad īstermiņa atvaļinājumā mājās pabijuši 15 karavīri: seržants E. Kursītis, seržants A. Garkalns, jefreitors A. "nūlis", ierindnieks V. Mazajevs un citi.

Lūk, kādas atsauksmes ir no kara daļu komandieriem par mūsu novadniekiem: «Jefreitors J. Lozda dienesta laikā sevi parādījis no labākās puses. Morāli izturīgs, politiskās un kaujas sagatavotības programmu apguvis teicami. Apbalvots ar nozīmīti «Padomju Armijas teicamnieks». Ar atzīmi «teicami» izpildījis vairāk nekā simts kaujas uzdevumus. Dienestā un ikdienas dzīvē ir paraugs personālajam sastāvam, par ko ir apbalvots ar otrās pakāpes nozīmi «Par izcilību dienestā». Savu ieroci pārziņa un to prasmīgi pielieto. Cieņa vecākos biedrus, palīdz atpūstajiem. Ir saņēmis četrpadsmit pateicības no dažādu kategoriju priekšniekiem. Apakšvienībā aktīvi piedalās sabiedriskajā dzīvē, sevišķi kultūrmāsu un sporta pasākumos. Ir VLKJS apakšvienības biroja loceklis, sapulcēs uzstājas ar

letišķiem priekšlikumiem. Ierindā iznesīgs. Fiziski labi attīstīts. Līdz iesaukumam dienestā J. Lozda mācījās Vārkavas vidusskolā un pēc tās beigšanas pēc paša vēlēšanās bija nosūtīts uz kara daļu.

A. Bogdanovs pēc Aglonas vidusskolas beigšanas stājās Rjazanas gaisa desanta augstākajā kara skolā. Neizturēja konkursu. Vēlāk strādāja Aglonas padomju saimniecībā. Raksturojums ir labs. Pēc paša vēlēšanās tika nosūtīts dienestā uz gaisa desanta karaspēka daļu. Dienesta laikā sevi ir parādījis no labākās puses kā apzinīgs, izpildīgs, ziņošs seržants. Savus pienākumus A. Bogdanovs pilda apzinīgi un ar lielu atbildības izjūti. Pilnveido savas praktiskās un teorētiskās zināšanas militārajā mācībā. Pilnībā ir apguvis visa veida ierocus, prasmīgi komandē nodaļu visos kaujas veidos, padoto apmācīšanā izmanto jaunāko metodiku, kas ļauj panākt teicamus rezultātus kaujas un politiskajā sagatavotībā. Ir aktīvs rotas sabiedriskās dzīves rosinātājs, VLKJS apakšvienības biroja loceklis, mācās jaunā komunistu skolā. Par panākumiem kaujas un politiskajā sagatavotībā seržantam A. Bogdanovam vairākkārt izteiktas komandieru pateicības.»

Liels paldies jums, zēni, par labu dienēšanu! Paldies vecākiem, kuri uzaudzināja tādus dēlus!

V. BATISČEVS,

rajona kara komisariāta nodaļas priekšnieks

Ērti un izdevīgi visiem

1982. gada Valsts iekšējā aizņēmuma laimesti iedzīvotājiem ir ērti un izdevīgi forma naudas krājumu uzglabāšanai. Šī aizņēmuma termiņš ir uz 20 gadiem — no 1982. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 1. janvārim. Obligācijas tiek izlaistas 100, 50 un 25 rubļu vērtībā.

100 rubļu obligācijas sastāv no divām piecdesmit rubļu obligācijām, kam ir viena sērija un divi numuri. Divdesmit piecu rubļu obligācija ir puse no piecdesmit rubļu obligācijas.

Divdesmit gadu aizņēmuma laikā notiek 160 tirāžas: 8 tirāžas katru gadu sekojošos termiņos: 15. februārī, 30. martā, 15. maijā, 30. jūnijā, 15. augustā, 30. septembrī, 15. novembrī un

30. decembrī.

Divdesmit aizņēmuma gadu laikā vinnē 32 procenti obligāciju. Uz piecdesmit rubļu obligācijas aizņēmuma vinnests ir 10 000, 5 000, 2 500, 1 000, 500, 250 un 100 rubļu, ieskaitot nosaukto vērtību.

1982. gada Valsts iekšējā aizņēmuma obligācijas 10 000 rubļu laimesta īpašnieki ir tiesīgi ārpus rindas 1989. gadā iegādāties sekojošas markas automašīnas: GAZ-24-10, VAZ-2105, VAZ-2107, VAZ-2108, VAZ-2109, VAZ-2121 «Niva», «Moskvičs 21412», bet 5 000 rubļu laimesta īpašnieki — visas norādītās automašīnas, izņemot GAZ-24-10.

Starpību starp automašīna vērtību un vinnēto summu atļūdzina obligācijas īpašnieks.

Aizņēmuma obligācijas brīvi pārdod un pārē PSRS krājbankas uzņēmumi un tiek pieņemtas no to īpašniekiem glabāšanā.

1966. gada valsts 3 procentu iekšējā aizņēmuma vinnējošās obligācijas, arī šī aizņēmuma obligācijas, kas ir jāizpērk pēc to nosauktās vērtības, jāiesniedz atmaksāšanai līdz 1989. gada 31. decembrim.

L. NEKRASOVA,

krājbankas Preiļu nodaļas revīzijas daļas vadītāja

Redaktors P. PIZELIS

БУДЬТЕ ОСТОРОЖНЫ С ГАЗОМ!

Помните, что нарушение правил пользования газовыми приборами может явиться причиной взрыва, пожара, отравления.

ЗАПОМНИТЕ:

- ЗАКРЫЛИ ПОЛЬЗОВАТЕЛЯ ГАЗОВЫМИ ПРИБОРАМИ - ЗАКРЫЛИ ВСЕ КРАНЫ
- НЕЛЬЗЯ ПРИКАСЫВАТЬСЯ К ГАЗОВОМУ ПРОВОДУ. ЭТАМ НАРУШАЮТ ПЛОТНОСТЬ РЕЗЕРВУАРА РЕДУЦИРОВАННОГО ДАВЛЕНИЯ, ИЗ-ЗА ЧЕГО МОЖЕТ ВОЗНИКНУТЬ УТЕЧКА ГАЗА
- ПЕРЕД ПОЛЬЗОВАНИЕМ ГАЗОВОЙ ДУХОВКИ НЕОБХОДИМО ЕЕ ПРОВЕТРИТЬ
- ВЕНТИЛЯЦИЯ ПОМЕЩЕНИЯ ДОЛЖНА БЫТЬ ИСПРАВНОЙ
- ПРОВЕТРИВАЙТЕ КИХНО, Т.К. ПРИ НЕПОЛНОМ ОГРАНИЧЕНИИ ГАЗА ВЫДЕЛЯЕТСЯ ОКСИД УГЛЕРОДА
- ПРИ ПОВРЕЖДЕНИИ ЗАПАХА ГАЗА НЕОБХОДИМО: ЗАКРЫТЬ ВСЕ КРАНЫ НА ГАЗОВЫХ ПРИБОРАХ И ГАЗОПРОВОДЕ, УСИЛИТЕЛЬНО ПРОВЕНТИЛИРОВАТЬ ПОМЕЩЕНИЕ, ОТКРЫВ ОКНА И ДВЕРИ И ВЫЗВАТЬ АВАРИЙНУЮ БРИГАДУ ГОРГАЗА ПО ТЕЛЕФОНУ 04

До приезда аварийной бригады НЕЛЬЗЯ:

- ПОЛЬЗОВАТЬСЯ ОТКРЫТЫМ ОГНЕМ
- КУРИТЬ
- ВКЛЮЧАТЬ И ВЫКЛЮЧАТЬ СВЕТ
- ПОЛЬЗОВАТЬСЯ ЭЛЕКТРОПРИБОРАМИ

НЕ ОСТАВЛЯЙТЕ ЗАЖИГНУТЫЕ ГАЗОВЫЕ ГОРелКИ БЕЗ ПРИСОМОТРА!

При запахе газа звонить по телефону 04!
Другогодородского управления газового хозяйства.

Stāsti no dzīvnieku dzīves

UZTICIGAIS SUNS

To man stāstīja Kārsavā. Pilsētīnā nomalē dzīvojis vecs, vientuļš vīrs. Dienas vadījis nabadzībā un noslēgti. Viņa mājās vienīgā dzīvā radība bijis suns. Abi — vecuks un suns — bijuši nešķirami. Kopā gājuši uz veikalu, kopā — pastaļģa.

Kādu laiku kaimiņi veco vīru nemanījuši uz ielas. Bet istabā dzirdējuši suni kaučam. Nevis vienkārši kaučam, bet žēli gaudojam. Nākuši skatīties un ieraudzījuši veco vīru uz grīdas mirušu guļam.

Tuvinieku vecajam vīram nebījis. Viņu apbedīt nolēmuši paši kaimiņi. Izgatavojuši zārku, mirušo sagērbuši un ielikuši tajā. Suns no zārka neatkāpies ne soli. To uzticīgi sargājis, nevienu svešu nelaidījis klāt.

Bēru dienā suni ieslēguši šķūnītī. Lai netraucē. Bet nebījuši līdz kapiem pusceļā, kad suns atradies bērinieku vidū. Gājis aiz zārka smikstēdams.

Kapos suns arī neatkāpies ne soli. Veco vīru aprakuši, bērinieki taisījušies mājās, bet suns pie svaigās kapa kopīnas tupējis kā piekalts. Ar varēm viņu ielikuši ragavās, bet ceļā izbēdzis.

Pēc kāda laika, kad atnākuši kapus apraudzīt, cilvēki pie salaušās kapu kopīnas suni atraduši nosalušu.

Cilvēkmīlestībā. Un uzticība līdz kapam un arī kapā. Tas vēlreiz uzskatāmi apliecina teicenu: suns — cilvēka labākais draugs.

NEKAUNIGAIS RUNCIS

Bija mūsmājās. lauku viensētā, melnraibs runcis, saukts par

Murku. Runcis kā runcis, bet sliktas dabas: briesmīgs nekauna un rīma. Nekad nebija pabarojams. Iemanijās pat ar kepu uz plīts ledomā nocelt vāku un izķeksēt ārā no vīruma gaļas gabalu.

Tas tā. Bet galvenais — sevis pēc bija slinks iet laukā, visu laiku ķēzīja pagultē. Tēvs nolēma runci pārmācīt. Bādīja viņa purnu paša izkārņojumos, runcis nepatikā briesmīgi sprauslāja. Bet tas neko nelīdēja. Murka turpināja nedarbus pagultē.

Apnika tēvam runcis. Braucot uz dzirnavām, viņš Murku iebāza maisā un izlaida deviņu kilometru attālumā no mājām. Bet, kad vakarā tēvs atgriezās no dzirnavām, viņš ieraudzīja Murku uz istabas lieveņa. Runcis mājās bija pārnācis bez pavadona.

So gadījumu tēvs izstāstīja tālīnēm radniekiem, kas bija atbraukuši ciemos. Viņi bija palikuši bez kaķa. Mūsmājās bez Murkas dzīvoja vēl kaķene, un tika nolēmts runci atdot. Iebāzta maisā, viņu aizveda 12 kilometrus. Bet pēc pāris dienām Murka atkal bija mājās.

Kā kaķis, aizvests tālu projām, atrod mājās? Kāda sugestējoša nojauta viņu vada? To neviens zinātnieks vēl nav atklājis.

Tā Murka mūsmājās turpināja dzīvot. Līdz izdarīja lielu grēka darbu. Vista bija izperējusi cālus. Bet Murka nebūtu Murka, ja viņam cālu neiekārotos. Tā kādu rītu viņš pusī putnēnu bija notiesājis, labpatikā laižījās un uz cāļiem vien skatījās.

Tēvam zuda pēdējā pacietība. Viņš sameklēja kīģeli, piesēja ar aukliņu to Murkam kaklā un

nesa kaķi par nedarbiem uz dīķi slīcināt. Šķita, ka noslīcināja: runcis kopā ar kīģeli noburboļoja dīķa dibenā. Bet pēcpusdienā ieraudzījām viņu dzīvu un veselu pie klēts saulītē žāvējāmies. Nāve runci nenēma pretī.

Bet ilgi runcis tomēr nedzīvoja. Tuvējā kolhoza cūku fermā bija savairojušās žurkas. Lai grauzējus iznīcinātu, ielika indi. Un Murka laikam bija saēdies kādu saindētu žurku. Staigāja tāds paguris, ūdeni vien laka.

Kādu rītu Murku atradām pie malkas grēdas beigtu.

DZERĀJA GOVS

Tas atgadījās kaimiņos. Gavaru Stons, tuvojoties Ziemassvētkiem, nolēma alu izbrūvēt tā vairāk, lai paliktu arī Jaungadā. Laiks bija auksts, tādēļ alu raudzēja kūti.

Rītā piecēlies, saimnieks gāja uz kūti lūkot, cik tālu alus norūdzis. Bet, kad attaisīja durvis, priekšā ieraudzīja nekustīgi guļam govī. Beigta — prātā ienāca doma. Bet nē — govs elpoja, tikai acis tai bija tādas stiklainas.

Drīz saimnieks saprata, kas par lietu. Govs, norāvusies no saites, uzdūrās kubulam, kurā rūģa alus. Saldā, bet jau reibinošā dzīra lopinām iepatikās. Govs bija iztukšojusi daļu no kubula. Kādus piecus sešus spaiņus alus. Un, protams, apreibusī, nolikusies durvju priekšā uz guļ.

Govs reibumu izgulēja divas dienas. Palika dzīva. Tikai pieņu gan kādu laiku nedeva.

J. GURGONS

PREIĻU PATĒRĒTAJU BIEDRĪBA

no 1989. gada 1. aprīļa organizē vieglo automašīnu un motociklu komisijas pieņemšanu no pilsotiem. Pieņemšana notiks katru ceturtdienu no plkst. 10.00 līdz 14.00 Preiļu patērētāju biedrības telpās Brīvības ielā Nr. 1.

REZEKNES PUTNU FABRIKA

Preiļu pilsētas tirgū organizē diennakti vecu gaļas cāļu pārdošanu iedzīvotājiem:

- 21. maijā — no plkst. 6.00 līdz 9.00 (papildus pārdos zoslēņus).
- 28. maijā — no plkst. 6.00 līdz 9.00.
- 4. jūnijā — no plkst. 6.00 līdz 9.00.
- Līvānu pilsētas tirgū:
- 21. maijā — no plkst. 7.00 līdz 8.00 (papildus pārdos zoslēņus).
- 28. maijā — no plkst. 7.00 līdz 8.00.
- 4. jūnijā — no plkst. 7.00 līdz 8.00.
- Riebiņu clemā:
- 21. maijā — no plkst. 9.30 līdz 10.00.
- Aglonas clemā:
- 28. maijā — no plkst. 10.00 līdz 10.30.
- Rušonas clemā:
- 4. jūnijā — no plkst. 10.00 līdz 10.30.
- Tālrūnis izziņām: Rēzekne 94438.

PREIĻU

SŪŠANAS ATELJE

pieņem pieteikumus sievietēm kleitu, blūžu, svārku pašūšanai viena mēneša laikā, kā arī pieņem steidzamus pasūtījumus.

Pasūtījumus pieņem katru dienu, izņemot pirmdienas. Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija

Lai mātes mīlestība paliek dziļi sirdī smelt.

(Z. Vijupe)
Skumju brīdī esam kopā ar Mariju, no MĀMIŅAS uz mūžu atvadoties.

Mājas kaimiņi

Neaizej! Neaizej viena.

No kurienes neatnāk! Tu mana visbaltākā diena, Tu — pati vislabākā, māti!

(V. Krile)

Esam kopā sāpju brīdī ar Mariju Cepli, no MĀMIŅAS atvadoties.

Kolhoza «Ezerciems» kolektīvs

Ļauj, mīļā māt, man tavā priekšā galvu liekt, Man cita nav, ko atmaksāt tev sniegt.

(A. Smagars)

Izsakām visdziļāko līdzjutību Marijai Ceplei, MĀMIŅU smiltājā izvadot.

Kolhoza «Ezerciems» mehānisko darbinieku kolektīvs

LEŅINA

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROĞS

REDAKCIJAS TĀLRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Vaikas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

«Leņina Karogs» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 612 eksemplāri (latviešu valodā — 10 288 eks., krievu valodā — 4 324 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 549.